

รายงาน
การประชุมโต๊ะกลมสหภาพสมาคมระหว่างประเทศ
ระหว่างวันที่ ๒๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘
ณ โรงแรมเซ็นทารา แกรนด์ แอท เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพมหานคร

การประชุมโต๊ะกลมสหภาพสมาคมระหว่างประเทศ (Union of International Associations) จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ณ โรงแรมเซ็นทารา แกรนด์ แอท เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ทั้งสิ้น ๗๒ คน จาก ๑๘ ประเทศ และจาก ๕๒ องค์กรระหว่างประเทศ การประชุมครั้งนี้ นับว่าเป็นการประชุมครั้งที่ ๓ ที่จัดขึ้นในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งถือเป็นเวทีที่ให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีโอกาสมาแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ผ่านเครือข่ายและการปฏิบัติเพื่อให้การขับเคลื่อนองค์กรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยสหภาพสมาคมระหว่างประเทศเป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) ซึ่งเป็นเจ้าภาพร่วม (host partner) และผู้ประสานงานหลักในการจัดประชุมดังกล่าว

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มอบหมายให้นางสายทิพย์ เชาวลิตถวิล รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะเป็นสมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (Association of Secretaries General of Parliaments) และนางพินิศสรณ์ สิกขาบัณฑิต นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา สำนักงานกิจการรัฐสภาระหว่างประเทศ เข้าร่วมการประชุมดังกล่าว

กำหนดการและหัวข้อการประชุม

การประชุมโต๊ะกลมสหภาพสมาคมระหว่างประเทศ มีระยะเวลา ๒ วัน คือ ระหว่างวันที่ ๒๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ โดยมีกำหนดการและหัวข้อการประชุมฯ ดังนี้

วันอังคารที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘

เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา	- การลงทะเบียนและงานเลี้ยงอาหารเที่ยง
เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา	- กล่าวเปิดการประชุมโดย Ms. Laura Lopez ผู้อำนวยการฝ่ายกลยุทธ์- การสื่อสาร และเผยแพร่องค์กร (Director of Strategic Publications, Communication and Advocacy) คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific - UNESCAP) และกล่าวบรรยายหัวข้อเรื่อง “สมาคมระหว่างประเทศ : บทบาทนำร่องในภาคประชาสังคม International association : pioneering roles in society”
	- การประชุมของสมาคมระหว่างประเทศ หัวข้อเรื่อง “บทบาทนำร่องของเรา” (Our pioneering roles)
เวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา	- พัก
เวลา ๑๖.๔๕ นาฬิกา	- การประชุมหัวข้อเรื่อง “ทำไมสมาคมระหว่างประเทศจำเป็นต้องมีโครงสร้าง ธรรมเนียมปฏิบัติ และแผนงานที่ดี” (Why your international

- association needs good structure, governance and plans?)
สนับสนุนโดยนาย John Peacock
- เวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา - งานเลี้ยงอาหารค่ำ เจ้าภาพโดยสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.)

วันพุธที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

- เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา - การลงทะเบียนและอาหารว่าง
- เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา - การอภิปรายหัวข้อเรื่อง “วิกฤตการณ์และชัยชนะ : ประสบการณ์ของสมาคมจากความท้าทายในการประชุม” (Crisis and victory : the experience of associations in meeting challenges) โดย
- Ms. Esther Chong ผู้จัดการทั่วไปของกลุ่มนักธุรกิจจากสมาพันธ์นักธุรกิจของสิงคโปร์ (Singapore Business Federation) กล่าวบรรยายหัวข้อเรื่อง “ความท้าทายในการกระตุ้นความร่วมมือระหว่างกันสำหรับกลุ่มภาคประชาสังคม” (Challenges of encouraging corporate activism for an inclusive society)
 - Rakesh Brubaker คณะกรรมการประสานงานในการบริการอาสาสมัครระหว่างประเทศ (Coordinating Committee for International Voluntary Service) กล่าวบรรยายหัวข้อเรื่อง “ความท้าทายเรื่องการว่าจ้าง การให้ความรู้ และแรงจูงใจแก่ผู้ทำงานเป็นอาสาสมัครในโลกที่มีการแข่งขันกัน” (Challenge of engaging, educating, and motivating volunteer workers in a competitive world)
- เวลา ๑๑.๑๕ นาฬิกา - อาหารว่าง เจ้าภาพโดยสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.)
- เวลา ๑๑.๔๕ นาฬิกา - การประชุมหัวข้อเรื่อง “การสื่อสาร : ความท้าทายในการกล่าวให้ถูกต้อง” (Challenge of saying it right) สนับสนุนโดย Clara Fernández López
- เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา - ปิดการประชุม

สาระสำคัญของผลการประชุม

๑) การเปิดการประชุมโดย Ms. Laura Lopez ผู้อำนวยการฝ่ายกลยุทธ์การสื่อสาร และเผยแพร่องค์กร (Director of Strategic Publications, Communication and Advocacy) คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific – UNESCAP) และกล่าวบรรยายหัวข้อเรื่อง “สมาคมระหว่างประเทศ : บทบาทนำร่องในภาคประชาสังคม International association : pioneering roles in society

Ms. Laura Lopez ผู้อำนวยการฝ่ายกลยุทธ์การสื่อสารและเผยแพร่องค์กร คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก ได้กล่าวเปิดประชุมและกล่าวบรรยายใน

หัวข้อนี้ว่าภาคประชาสังคมเป็นหุ้นส่วนที่ขาดไม่ได้สำหรับสหประชาชาติ คำวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงสร้างสรรค์ของภาคประชาสังคมช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของเราให้ดียิ่งขึ้น และช่วยสนับสนุนการปกป้องสิทธิมนุษยชนซึ่งช่วยผลักดันให้สังคมนั้นมีความเสมอภาค โดยสหประชาชาติได้ทำงานร่วมกับองค์กรอิสระ (NGOs) ซึ่งองค์กรอิสระได้มีบทบาทในสหประชาชาติ อาทิ ให้การวิเคราะห์ประเด็นที่มาจากประสบการณ์ตรง ช่วยควบคุมและทำให้ข้อตกลงระหว่างประเทศนั้นบรรลุผลสำเร็จ ช่วยสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนต่อประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินบทบาทหลักเพื่อให้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของสหประชาชาตินั้นก้าวไปข้างหน้า ช่วยเหลือข้อมูลที่จำเป็น เข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศ จัดทำถ้อยแถลงทั้งบทพูดและบทเขียน สร้างเครือข่าย

โดยที่ผ่านมาสหประชาชาติมีเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี ๒๕๕๘ ที่เรียกว่าเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) อันประกอบด้วย ๘ เป้าหมายหลัก คือ ๑) ขจัดความยากจนและความหิวโหย ๒) ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ๓) ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี ๔) ลดอัตราการตายของเด็ก ๕) พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ ๖) ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ ๗) รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ ๘) ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก ซึ่งตลอดระยะเวลา ๑๕ ปี เป้าหมายแห่งสหัสวรรษทั้ง ๘ ข้อ ถือว่าภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกประสบผลเป็นอย่างดีโดยช่วยให้คนยากจนมีรายได้มากกว่าครึ่ง การเข้าถึงการศึกษาในระดับต้นอย่างทั่วถึง ความเท่าเทียมกันทางเพศในการสมัครเข้าเรียน แนวโน้มของโรคติดต่อลดลง เขตพื้นที่ป้องกันที่เพิ่มมากขึ้น และการลดลงของภาวะการเสียชีวิตของมารดา โดยภาคประชาสังคมมีส่วนสำคัญและได้มีส่วนร่วมในกระบวนการการพัฒนาแห่งสหัสวรรษและทำงานร่วมกับคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (UNESCAP)

อย่างไรก็ตาม เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษทั้ง ๘ ข้อ กำลังจะสิ้นสุดลง และเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการพัฒนา องค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี ๒๕๕๘ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๗๓ ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี โดยประกอบไปด้วย ๑๗ เป้าหมาย คือ

๑. ขจัดความยากจนในทุกรูปแบบทุกที่
๒. ขจัดความหิวโหย บรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการที่ดีขึ้น และส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน
๓. ทำให้แน่ใจถึงการมีสุขภาพในการดำรงชีวิต และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคนในทุกช่วงอายุ
๔. ทำให้แน่ใจถึงการได้รับการศึกษาที่ได้คุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง และส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน
๕. บรรลุถึงความเท่าเทียมทางเพศ และเสริมสร้างพลังให้แก่สตรีและเด็กหญิงทุกคน
๖. ทำให้แน่ใจว่าเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลได้รับการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน
๗. ทำให้แน่ใจว่าทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานที่ทันสมัย ยั่งยืน เชื่อถือได้ ตามกำลังซื้อของตน

๘. ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและทั่วถึงให้เป็นไปอย่างยั่งยืน ส่งเสริมศักยภาพ การมีงานทำและการจ้างงานเต็มที่ และงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

๙. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรม อย่างยั่งยืนและทั่วถึง และสนับสนุนนวัตกรรม

๑๐. ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ

๑๑. ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน

๑๒. ทำให้แน่ใจถึงการมีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

๑๓. ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

๑๔. อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

๑๕. พืชพันธุ์ ภูมธนะ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืนของระบบนิเวศบนบก จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน ต่อสู้กับการแปรสภาพเป็นทะเลทราย ภัยแล้งและฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของที่ดิน และหยุดยั้งการสูญเสีย ความหลากหลายทางชีวภาพ

๑๖. ส่งเสริมให้สังคมมีความเป็นปกติสุข ไม่แบ่งแยก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการเข้าถึงความ ยุติธรรมโดยถ้วนหน้า และสร้างให้เกิดสถาบันอันเป็นที่พึ่งของส่วนรวม มีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับในทุก ระดับ

๑๗. เสริมสร้างความเข้มแข็งในวิธีการปฏิบัติให้เกิดผล และสร้างพลังแห่งการเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือ ระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒) การประชุมหัวข้อเรื่อง “ทำไมสมาคมระหว่างประเทศจำเป็นต้องมีโครงสร้าง ธรรมภิบาล และแผนงานที่ดี” (Why your international association needs good structure, governance and plans?) สนับสนุนโดยนาย John Peacock

นาย John Peacock ผู้จัดการทั่วไปของสมาคมของออสเตรเลีย ได้กล่าวว่าสมาคม เป็นองค์กรทางการค้าเพื่อช่วยเหลือสมาคมต่าง ๆ ในทวีปออสเตรเลียและทวีปเอเชีย โดยมีสมาชิกราว ๕๐๐ คน ที่คอยให้คำปรึกษา ทำธุรกิจ และทำการกุศล และได้กล่าวถึงโครงสร้างที่ดีที่จะต้องประกอบด้วยเอกสารใน การบริหารงาน อาทิ รัฐธรรมนูญ กฎระเบียบ และบทความของสมาคม สมาชิก หน่วยงานบริหารงาน คณะกรรมการต่าง ๆ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ระดับอาวุโส โดยมีโครงสร้างการควบคุม ๓ อย่าง ได้แก่ ๑) ธุรกิจ ส่วนตัว ซึ่งสามารถซื้อขายได้ ๒) ฝ่ายบริหาร ซึ่งเป็นข้อบังคับและกฎหมาย ๓) การขับเคลื่อนตามเป้าหมาย ทั้งนี้ องค์กรจำเป็นต้องมีความยุ่งยากในการรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและถูกต้องตาม กฎหมาย ความง่ายของความสำเร็จจากสมาชิกคนหนึ่งไปสู่สมาชิกอีกคนหนึ่ง นอกจากนี้ ยังมีประเด็นสำคัญใน เรื่องของการหลีกเลี่ยงหนี้สินของกรรมการบริหารเพื่อให้โครงสร้างขององค์กรไม่มีความยุ่งยาก ซึ่งหน้าที่ของ ผู้ดูแลผลประโยชน์ขององค์กรจะแสดงนัยถึงความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่น โดยผู้บริหารทุกคนจะต้อง ปฏิบัติตัวอย่างที่เที่ยงธรรมและให้ความสำคัญกับองค์กรมาเป็นอันดับแรก โดยหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อน ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การให้ผลประโยชน์ทางการเงิน โดยให้การว่าจ้างงานแก่คู่สมรสหรือการให้รางวัล แก่เพื่อนที่รู้จัก

สำหรับธรรมภิบาลหรือบรรษัทภิบาลเป็นระบบซึ่งใช้จัดการและควบคุมดูแล คณะกรรมการ- บริหารมีหน้าที่เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลขององค์กรและกรรมการขององค์กรจะต้องแสดงบทบาทเพื่อให้เกิดธรรมาภิบาล โดยการแต่งตั้งผู้บริหารองค์กรและผู้สอบบัญชี นอกจากนี้ สมาคมจะต้องมีเอกสารสำคัญ อาทิ การบัญญัติ กฎหมายซึ่งอธิบายถึงความหมายขององค์กร ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงและการ-

เปลี่ยนแปลงโดยคณะกรรมการในที่ประชุมทั่วไป เอกสารที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ขององค์กร แผนงานงบประมาณ รายชื่อคณะกรรมการบริหาร แผนผังขององค์กร รายงานการประชุม รายงานการตรวจสอบบัญชี เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงแผนงานและงบประมาณที่ดีขององค์กรว่ามีขั้นตอนของแผนงานแบบง่าย คือ สมาชิกจะคัดเลือกผู้บริหารและผู้ตรวจสอบและปรับเปลี่ยนระเบียบข้อบังคับขององค์กร โดยผู้บริหารจะเป็นผู้ปรับปรุงกรอบของแผนงานและงบประมาณ ซึ่งประธานคณะเจ้าหน้าที่ผู้บริหารจะอาศัยแผนงานและงบประมาณที่ได้รับจากกรรมการผู้บริหาร และสุดท้ายผู้บริหารจะเป็นผู้ทำให้แผนงานและงบประมาณนั้นบรรลุผลสำเร็จ อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารควรเน้นถึงพันธกิจ (mission) และวัตถุประสงค์ในทางยุทธศาสตร์ โดยเมื่อกล่าวถึงว่าสมาคมได้ว่าจ้างให้มาบริหารจัดการแล้ว ผู้บริหารจึงควรที่จะบริหารจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนงานที่วางไว้ โดยอาจจะปรับงบประมาณให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนงานและบัญชีบุคคล ทั้งนี้แผนงานเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้บริหารและประธานคณะผู้บริหาร แต่อาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องเห็นสิ่งที่ระบุอยู่ในแผนงานและงบประมาณ รวมทั้งองค์กรจำเป็นต้องมีระบบบัญชีที่ดี โดยอาจใช้ซอฟต์แวร์ระบบงานบัญชี

หากจะกล่าวถึงถ้อยความที่เป็นเป้าหมายนั้นประกอบด้วย ๑) วิสัยทัศน์ (vision) เป็นภาพใหญ่ของธุรกิจหรือวิชาชีพ ๒) พันธกิจ (mission) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญเนื่องจากเป็นเป้าหมายของความคงอยู่ขององค์กร ๓) เป้าหมาย (goal) เป็นเงื่อนไขระยะยาวเพื่อให้บรรลุพันธกิจ ๔) กิจกรรม (activities) เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

๓) การอภิปรายหัวข้อเรื่อง “วิกฤตการณ์และชัยชนะ : ประสบการณ์ของสมาคมจากความท้าทายในการประชุม” (Crisis and victory : the experience of associations in meeting challenges)

Ms. Esther Chong ผู้จัดการทั่วไปของกลุ่มนักธุรกิจจากสมาพันธ์นักธุรกิจของสิงคโปร์ (Singapore Business Federation) กล่าวบรรยายหัวข้อเรื่อง “ความท้าทายในการกระตุ้นความร่วมมือระหว่างกันสำหรับกลุ่มภาคประชาสังคม” (Challenges of encouraging corporate activism for an inclusive society) ว่าสมาพันธ์นักธุรกิจของสิงคโปร์ได้ชนะเลิศความสนใจของกลุ่มนักธุรกิจสิงคโปร์ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ โดยมีผู้แทนมากกว่า ๒๑,๕๐๐ บริษัทที่เป็นกลุ่มธุรกิจทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยนักธุรกิจให้สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก และมีข้อตกลงร่วมกันภายในกลุ่มในการสร้างกลุ่มธุรกิจที่มีความยืดหยุ่นและก่อให้เกิดประโยชน์ซึ่งจะช่วยเหลือสังคม โดยได้มีการจัดกิจกรรมและงานแสดงต่าง ๆ มากมาย รวมถึงบริษัทได้เข้าไปมีส่วนร่วมเพื่อกลับคืนสู่สังคมโดยส่งเสริมสังคมที่ดี หน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมและความร่วมมือทางการกุศล ซึ่งสิงคโปร์เองจัดอันดับว่าเป็นประเทศผู้ให้การบริจาคในลำดับต้น ๆ ของโลก โดยที่ผ่านมาได้บริจาคเงินให้กับสถาบันสาธารณะ (Institution of Public Character) มากเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

นอกจากนี้ Ms. Esther Chong ได้อธิบายเพิ่มเติมถึงการมีส่วนร่วมความร่วมมือกับสังคมว่าบริษัทควรมองออกไปไกลจากผลประโยชน์ในระยะสั้นเพื่อสร้างความสำเร็จของธุรกิจในระยะยาวโดยร่วมมือกับพนักงานและกลุ่มสังคมที่กว้างขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องเอาใจใส่พนักงานในฐานะหุ้นส่วนร่วมและลงทุนในการพัฒนาบุคลากรและสวัสดิการเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาคนทำงาน ผู้เยาว์ และผู้สูงอายุ ซึ่งบริษัทยังสามารถช่วยเหลือสังคม ซึ่งความพยายามนี้จะส่งเสริมการกระชับความสัมพันธ์กับสังคมและช่วยเหลือถึงความไม่ไว้วางใจและทัศนคติในแง่ลบระหว่างบริษัทธุรกิจและประชาชน ซึ่งเห็นความก้าวหน้าได้ในหลายประเทศที่พัฒนาแล้ว

อย่างไรก็ดี การกระตุ้นหน้าที่ความรับผิดชอบต่อการมีส่วนร่วมในสังคมเป็นหัวใจหลักและเพื่อให้การสนับสนุนในการเสริมสร้างความสามารถ การวิจัย และเวทีที่ให้การยอมรับ จึงได้ค้นหาผู้มีส่วนร่วมมาทำงานร่วมกับอาสาสมัครระดับชาติและศูนย์กลางการกุศลในรูปแบบของนโยบายในระดับประเทศ โดยมีแผนการให้ความร่วมมือและการสำรวจการให้ความร่วมมือ

Ryan Brubaker กรรมการประสานงานในการบริการอาสาสมัครระหว่างประเทศ (Coordinating Committee for International Voluntary Service) กล่าวบรรยายหัวข้อเรื่อง “ความท้าทายเรื่องการว่าจ้าง การให้ความรู้ และแรงจูงใจแก่ผู้ทำงานเป็นอาสาสมัครในโลกที่มีการแข่งขันกัน” (Challenge of engaging, educating, and motivating volunteer workers in a competitive world) ได้กล่าวว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสหภาพสมาคมระหว่างประเทศมาจากราชอาณาจักรเบลเยียม ราชอาณาจักรสเปน สหราชอาณาจักรสหรัฐอเมริกา และแคนาดา และสมาชิกของสหภาพสมาคมระหว่างประเทศเป็นบุคคลต่าง ๆ จากทั่วโลกที่ให้ความสนใจในองค์กรระหว่างประเทศและการทำงานร่วมกับสหภาพสมาคมระหว่างประเทศ อีกทั้งยังมีสมาชิกที่เป็นนักการทูต ข้าราชการระหว่างประเทศ ผู้บริหารสมาคม และกรรมการมูลนิธิ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังได้มีการรวบรวมรายละเอียดของกิจกรรมไว้ในรูปแบบรายงานประจำปี ซึ่งเป็นเอกสารที่เชื่อถือได้สำหรับการศึกษา และการวิจัยในทุกขอบข่ายวิชา โดยรายงานประจำปีจะได้รับการปรับแก้ไขจากกองบรรณาธิการและนำเสนอในรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน เพื่อความสะดวกในการเปรียบเทียบข้อแตกต่าง

ตามที่ได้เจ้าหน้าที่ของสหภาพสมาคมระหว่างประเทศไม่ได้ประจำอยู่ในประเทศเดียวกัน สหภาพสมาคมระหว่างประเทศจึงมีความท้าทายในการจัดการข้ามหลายทวีปและเวลาที่แตกต่างกัน ดังนั้นสหภาพสมาคมระหว่างประเทศจึงได้มีแผนกลยุทธ์ในการบริหารงาน โดยการปรับรูปแบบการสื่อสาร อนุญาตให้จัดตั้งรูปแบบการทำงานที่เป็นหนึ่งเดียวกันสำหรับสมาชิกแต่ละคนในทีม ปรับปรุงขอบข่ายของสมาชิกในทีมสำหรับภาระงานและภาระงานสำหรับสมาชิกแต่ละคนในทีม ใช้เทคโนโลยี แต่ให้ระลึกว่าเทคโนโลยีไม่ได้ใช้สำหรับการแก้ปัญหา และพบปะกันอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ในขณะเดียวกันถือเป็นโอกาสที่ดีซึ่งเป็นข้อได้เปรียบ อาทิ ทำให้การหาสถานที่เพื่อใช้จัดประชุมมีความง่ายขึ้น ขอบข่ายที่กว้างขวางของสมาชิกในทีมงานทำให้มีศักยภาพมากขึ้น ความสามารถในการเข้าถึงเพื่อนร่วมงานท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงชีวิต การใช้การแบ่งเขตเวลา (time zone) เพื่อมาเป็นข้อได้เปรียบศักยภาพในการลดขนาดของสถานที่ทำงานและต้นทุน ใช้เวลาในการสื่อสารน้อยลง และสามารถยืดหยุ่นได้

สุดท้าย การรักษาเอกลักษณ์ขององค์กรไว้อย่างต่อเนื่องเป็นความท้าทายที่จะต้องดำเนินการ อาทิ การออกแบบเอกลักษณ์ที่มองเห็นได้ชัดเจน เช่น โลโก้ขององค์กร หน้าเว็บไซต์ การส่งเสริมเอกลักษณ์ที่มองเห็นได้ขององค์กรผ่านทางเว็บไซต์ เฟสบุ๊ก (facebook) การปรึกษาหารือร่วมกับบุคคลที่มีประสบการณ์ด้านการตลาดและการออกแบบ การทำช่องทางการติดต่อในหลายแห่งบนเว็บไซต์ และการรวบรวมรายชื่อผู้ติดต่อเข้าไว้ที่เดียวกัน การสื่อสารอย่างง่าย ๆ ร่วมกับผู้มีส่วนร่วมและผู้ที่เกี่ยวข้อง การพูดและเขียนที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่มากกว่าสหภาพสมาคมแต่แสดงให้เห็นน้อยกว่าปัจเจกบุคคล และการปรับปรุงและย้ายถ้อยคำที่เป็นภารกิจขององค์กร

๔) การประชุมหัวข้อเรื่อง “การสื่อสาร : ความท้าทายในการกล่าวให้ถูกต้อง” (Challenge of saying it right) สนับสนุนโดย Clara Fernández López

Clara Fernández López ผู้จัดการฝ่ายประสานงานต่างประเทศของสหภาพสมาคม ได้กล่าวว่า สิ่งที่เป็นความจริงคือการรับรู้ของเรา ซึ่งเรารับรู้ได้ถึง ๕ ความหมายและมีกระบวนการคิดที่ซับซ้อน โดยแต่ละความหมายสิ่งที่เกิดขึ้นได้เป็นเพียงแค่การรับรู้ในขอบข่ายเล็ก ๆ ร่วมกับสติปัญญาทางความคิดของเรา ทั้งนี้ อาจจะอนุมานได้ว่าเราไม่สามารถจะรับรู้ได้ทุกอย่าง ดังนั้น หากเราสมมุติว่าเราสามารถรับรู้ถึงความเป็นจริงได้ อาจกล่าวได้ว่าสิ่งนี้ก็มีความผิดพลาดของมนุษย์ เนื่องจากเราเพียงแค่รับรู้ให้มากเท่าที่ต้องการเพื่อที่จะจัดการกับตัวเราเอง สมองของเรามีอัตราความเร็วของกระบวนการดังกล่าวเพียงแค่ครั้งวินาที ซึ่งอะไรก็ตามที่เรารับรู้ก็ได้ผ่านพ้นไปเรียบร้อยแล้ว

แต่ความแตกต่างก็คือประชาชนเชื่อในสิ่งที่เห็นแต่ไม่เชื่อในสิ่งที่ เป็น ซึ่งการรับรู้ทุกครั้งนั้นหมายถึง การแสดงความแตกต่างเสมอ เนื่องจากเราเปรียบเทียบการรับรู้จากรูปแบบที่จัดเก็บไว้ในจิตใจและเราก็ เชื่อมโยงมันเข้าด้วยกัน โดยเมื่อเราประเมินขณะที่เรารับรู้และมองเห็นเรียบร้อยแล้วว่าสิ่งที่เรากำลังมองเห็น อาจเป็นไปได้ที่จะแตกต่างจากรูปแบบที่เราจัดเก็บไว้ในจิตใจตามที่ได้มาจากประสบการณ์

ในความเป็นจริงนั้นเรารู้สึกว่าถูกยึดเยียดตามสิ่งที่เรารับรู้ มิเช่นนั้นโลกเราจะดูเหมือนว่าผิดแปลก ไร้กฎเกณฑ์ และถูกคุกคามอย่างมาก โดยแต่ละคนมีความแตกต่างกันออกไปและมีรูปแบบการรับรู้ของตนเอง ซึ่งความต่างนั้นเป็นการสร้างความจริงออกมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราจึงกำหนดตามสิ่งที่เรารับรู้และการ กำหนดนั้นก็ได้กลายมาเป็นคำยืนยันด้วยตัวของเราเอง เปรียบเทียบได้ว่าเมื่อเราเปิดกล่องออกมาและเราห่อ กล่องนั้นกลับด้วยตัวของเราเอง จึงนำมาสู่สมมุติฐานว่าสิ่งนั้นเป็นอะไร ในความเป็นจริงแล้วแต่ละคนจะได้ ผลลัพธ์มาจากการสื่อสารและจากการจัดการกระบวนการทางความคิดด้วยตนเอง กล่าวสรุปได้ว่าความจริงคือ อันตรายที่สุดของการเข้าใจผิด ความจริงเป็นการสร้างสรรค์ของคนพูดปด ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องใช้การ สื่อสารเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับความจริงของเราได้

การสื่อสารเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมา และการสื่อสารที่น่าสนใจจะต้องไม่มีความอคติ อาจเป็นการบรรยาย และเน้นความสนใจ โดยใช้ช่องทางการรับรู้ทุกช่องทาง ซึ่งทุกความหมายต้องเป็น ปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังต้องมีสติภายหลังที่มีการสื่อสาร โดยมีการติดตามการสื่อสารและควบคุมด้วยการตอบโต้ ได้ตอบข้อกังวล และเชื่อมโยงเหตุการณ์

จัดทำโดย

นางพินิศสรณ์ สิกขาบัณฑิต

นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ

กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

ประมวลภาพการเข้าร่วมประชุมโต๊ะกลมสหภาพสมาคมระหว่างประเทศ

นางสายทิพย์ เชาวลิตถวิล รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ระหว่างเข้าร่วมการประชุมโต๊ะกลมสหภาพสมาคมระหว่างประเทศ